

[Socialministeren]

tidspensionen. For disse personer er førtidspensionen jo den bedste løsning, og sådan skal det fortsat være.

Jeg forventer i øvrigt, at det lokale erhvervsliv kan og vil spille en afgørende rolle i aktiveringsbestræbelserne. Samarbejdet med det lokale arbejdsmarked vil således være altafgørende for, at den aktive indsats kan blive virkeliggjort og godt forankret – og at vi dermed kan få nedbragt antallet af tilkendelser af førtidspension.

Det er klart, at kommunerne under behandlingen af de enkelte sager, hvad enten det drejer sig om aktiverende foranstaltninger eller spørgsmål i relation til en eventuel førtidspensionssag, kan have behov for at få klarlagt tvivlsspørgsmål. For at hjælpe kommunerne – og dermed også den enkelte ansøger eller modtager af sociale ydelser – bedst muligt vil bistand kunne opnås såvel i amtskommunerne som i de sociale ankenævn. Amtskommunerne skal således i samme omfang som hidtil vejlede om revalidering og andre aktiveringsforanstaltninger, mens de sociale ankenævn skal vejlede om spørgsmål, der har relation til fortolkning af lovgivningen.

For så vidt angår ankesagsbehandlingen vil jeg gerne understrege, at der ikke er tale om den store omlægning, som man kunne få indtryk af under 1. behandling af L 64 den 15. november 1990. Med denne del af lovforslaget sker der ikke mindst en præcisering af, at klagesager behandles af statslige nævn. Dette er der jo ikke meget nyt i.

Ser man på medlemskredsen i de nuværende amtsankenævn samt revaliderings- og pensionsnævn, er der heller ikke meget nyt i, at medlemmerne af de nye sociale ankenævn udpeges regionalt, eller at nævnet under behandlingen af førtidspensionssager tiltrædes af repræsentanter for invalideorganisationerne. Jeg skal i den forbindelse fremhæve, at kommunalpolitikere og embedsmænd, der beskæftiger sig med sociale sager, ikke kan beskikkes til ankenævnet.

Når medlemskredsen i øvrigt ikke udvides svarende til de nuværende revaliderings- og pensionsnævn, har det jo sammenhæng med lovforslaget i øvrigt. Da den aktiverende indsats forudsættes opprioriteret og gennemført lang tid før en klagesag når det statslige klagenævn, er der således ikke grundlag for at ind-

drage arbejdsmarkedsnævnene i klageorganet. Dette betyder omvendt ikke, at arbejdsmarkedsnævnenes viden og ekspertise ikke kan eller skal udnyttes. Dette skal blot ske i den foregående fase, i kommunalt regi.

Med lovforslaget overføres sekretariatene for de statslige klagenævn fra amtskommunerne til statsligt regi. Dette har naturligvis ikke mindst sammenhæng med, at det må anses for naturligt, at formandshvervet og sekretariatsbetjeningen knyttes tæt sammen, da formanden og sekretariatet løbende bør have nær kontakt med hinanden.

Jeg kan ikke understrege nok, at der med lovforslaget ikke er tale om, at ankemulighederne begrænses. Tværtimod udvides klagemulighederne for førtidspensionssager m.v. Det bliver således muligt at indbringe principielle afgørelser om førtidspension m.v., truffet af de sociale ankenævn, for Den Sociale Ankestyrelse, ligesom det nu er gældende for de sager, der i dag afgøres af amtsankenævnene.

Om de økonomiske og administrative konsekvenser af lovforslaget skal jeg henvise til lovforslagets bemærkninger. På baggrund af den debat, der har været ført i efteråret 1990 om besparelser på førtidspensionsområdet, vil jeg dog benytte lejligheden til at understrege, at lovforslaget ikke indeholder såkaldte skjulte besparelser for modtagerne af førtidspension. Lovforslaget indeholder derimod en besparelse som følge af, at den første udbetaling af førtidspension først skal ske fra tilkendelsestidspunktet. Dette er imidlertid en naturlig konsekvens af forslaget om, at kommunerne får tillagt kompetencen til at tilkende førtidspension.

Som nævnt ovenfor svarer lovforslaget i det væsentlige til indholdet af regeringens aftale med Kommunernes Landsforening om refusionsomlægning m.v. De elementer fra aftalen, der i øvrigt vedrører den kommunale økonomi, fremsætter indenrigsministeren også i denne samling særskilt lovforslag om. Jeg skal derfor henvise til indenrigsministerens samtidig fremsatte lovforslag om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. (Refusionsomlægning og budgetgaranti).

Indenrigsministerens lovforslag og dette lovforslag udgør fortsat et hele. Det forudsættes derfor, at lovforslagene behandles og gennemføres samtidig.